Dilluns 8 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 10,17-27): Un dia que Jesús es posava en camí, corregué cap a ell un, i agenollant-se-li, li demanava: «Mestre bo, què haig de fer per a aconseguir la vida eterna?». I Jesús li digué: «Per què em dius bo? Ningú no és bo sinó un, Déu. Saps els manaments: no matis, no adulteris, no robis, no diguis fals testimoni, no cometis frau, honora el pare i la mare».

Però ell li digué: «Mestre, totes aquestes coses les he guardat des de la meva jovenesa». I Jesús, havent-se'l mirat, l'estimà, i li digué: «Una sola cosa et manca: ves, tot el que tens ven-ho i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel; i vine, segueix-me». Però ell, apesarat amb aquestes paraules, se n'anà trist, ja que tenia moltes possessions.

I mirant a l'entorn, Jesús diu als seus deixebles: «Que difícilment els qui tenen riqueses entraran en el regne de Déu!». Però els deixebles quedaren sorpresos per les seves paraules. I Jesús, responent de nou, els digué: «Fills, que difícil que és entrar en el regne de Déu. És més fàcil que un camell entri pel forat d'una agulla que no pas un ric entri en el regne de Déu». I ells quedaven més i més impressionats, dient els uns als altres: «I qui pot salvar-se?». Jesús, mirant-los, digué: «Per als homes és impossible, però no per a Déu, que per a Déu totes les coses són possibles».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Ves, tot el que tens ven-ho i dona-ho als pobres; i vine, segueix-me»

P. Joaquim PETIT Llimona, L.C.
(Barcelona, Espanya)

Avui, la litúrgia ens presenta un evangeli davant el qual és difícil romandre indiferent, si s'afronta amb sinceritat de cor.

Ningú no pot dubtar de les bones intencions d'aquell jove que s'apropà a Jesucrist per tal de fer-li una pregunta: «Mestre bo, què haig de fer per a aconseguir la vida eterna?» (Mc 10,17). Pel que ens diu sant

Marc, està clar que en aquest cor hi havia necessitat de quelcom més, ja que és fàcil de suposar que —com a bon israelita— coneixia molt bé allò que la Llei diu al respecte, però en el seu interior hi havia una inquietud, una necessitat d'anar més enllà i, per això, interpel·la Jesús.

En la nostra vida cristiana hem d'aprendre a superar aquesta visió que redueix la fe a una qüestió de mer compliment. La nostra fe és molt més. És una adhesió de cor a Algú, que és Déu. Quan posem el cor en quelcom, hi posem també la vida i, en el cas de la fe, superem aleshores el conformisme que sembla avui tenallar l'existència de tants creients. Qui estima no es conforma amb donar qualsevol cosa. Qui estima cerca una relació personal, propera, aprofita els detalls i sap descobrir en tot una ocasió per a créixer en l'amor. Qui estima es dóna.

En realitat, la resposta de Jesús a la pregunta del jove és una porta oberta a aquesta donació total per amor: «Ves, tot el que tens ven-ho i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel; i vine, segueix-me» (Mc 10,21). No és un deixar perquè sí; és un deixar que és donar-se i és un donar-se que és expressió genuïna de l'estimació. Obrim, doncs, el nostre cor a aquest amor-donació. Tant de bo si vivim la nostra relació amb Déu en aquesta clau de volta. Pregar, servir, treballar, superar-se, sacrificar-se... tot són camins de donació i, per tant, camins d'amor. Que el Senyor trobi en nosaltres no solament un cor sincer, sinó també un cor generós i obert a les exigències de l'amor. Perquè —en paraules de Joan Pau II— «l'amor que ve de Déu, amor tendre i esponsalici, és font d'exigències profundes i radicals».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Jo ben poca cosa puc fer, o millor, gens absolutament, si estigués sola. El que em consola és que al Vostre costat puc servir per a alguna cosa. En efecte, el zero, per ell mateix, no te valor, però col·locat al costat de la unitat, és fa poderós, amb tal que, naturalment, és posi en el lloc que li correspon» (Santa Teresa de Lisieux)

- «Les riqueses terrenes ocupen i preocupen la ment i el cor. Jesús no diu que siguin dolentes, sinó que allunyen de Déu si, per dir-ho així, no s'utilitzen per ajudar els pobres» (Benet XVI)

- «(...) El seguiment de Jesús comprèn el compliment dels manaments. La Llei no és abolida, però l'home és invitat a trobar en la persona del seu Mestre aquell qui n'és l'acompliment perfecte. En els tres Evangelis sinòptics, la crida de Jesús adreçada al jove ric perquè el segueixi amb l'obediència del deixeble i l'observança dels preceptes, es relaciona amb la crida a la pobresa i a la castedat (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.053)